

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžf/77/2015
Identifikačné číslo spisu: 3013200777
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3013200777.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: A. N., bytom A. XX, A., právne zastúpeného JUDr. Danica Birošová, Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Piaristická 46, Trenčín, proti žalovanému: Daňový úrad Trenčín, so sídlom K dolnej stanici 22, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 9313302/5/3692440/2013 a č. 9313302/5/3691785/2013 zo 6. augusta 2013 a č. 9313302/5/4092281/2013 a č. 9313302/5/409147/2013 z 12. septembra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/158/2013-99 z 9. septembra 2015 v časti výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/158/2013-99 z 9. septembra 2015 vo výroku o trovách konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. 13S/158/2013-99 z 9. septembra 2015 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie z dôvodu, že napadnuté rozhodnutia nemôžu byť predmetom preskúmania súdom. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobcovi prizná náhradu trov konania v celom rozsahu, alternatívne aby rozsudok krajského súdu v časti týkajúcej sa trov konania zrušil a vec vrátil krajskému súdu na opätovné rozhodnutie. Žalobca sa s názorom súdu nestotožnil, keďže mu neboli zo strany žalovaného doručené rozhodnutia, ktorými by žalovaný zrušil alebo zmenil napadnuté rozhodnutia a teda bol nútený zotrvať na podanej žalobe a vyjadril vôľu v pokračovaní v konaní z dôvodu opatrnosti a zachovaní bdlosti pri ochrane svojich práv a oprávnených záujmov. Dôvodnosť žaloby uznal v konaní aj samotný žalovaný, ktorý po podaní žalobného návrhu údajne zrušil rozhodnutia, ktoré boli predmetom súdneho prieskumu, čo svedčí o 100 % procesnom úspechu žalobcu.

Vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaný uviedol, že žalované rozhodnutia neboli rozhodnutiami

správca dane v zmysle § 63 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní, ale boli to oznámenia, ktoré sú v spojitosti s platnou judikatúrou pre účely správneho súdnictva považované za rozhodnutia vydané v správnom konaní, ktoré je možné súdne preskúmať. V rámci daňového konania nie je možné oznámenie zrušiť, ani ho dať preskúmať odvolaciu orgánu, jeho právne účinky však boli anulované ďalším postupom žalovaného a opätovným doručovaním výmerov. Žalovanému preto nie je zrejmé, aká ujma na právach žalobcu mu mohla byť privodená. Na základe uvedeného sa žalovaný stotožnil so záverom súdu ohľadom nepriznania trov konania žiadnemu z účastníkov konania.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z predloženého spisu najvyšší súd zistil, že krajský súd uznesením č. k. 13S/158/2013-99 z 9. septembra 2015 zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že v danej veci neboli splnené procesné podmienky na prejednanie veci v merite, nakoľko napadnuté rozhodnutia žalovaného nevyvolávajú žiadne právne účinky a teda žiadnym spôsobom nemôžu zasiahnuť do práv a povinností žalobcu, čo má za následok, že v súdnom konaní absentuje jedna zo základných procesných podmienok konania a to spôsobilý predmet súdneho prieskumu. Z dôvodu, že žaloba smerovala proti rozhodnutiam, ktoré nemôžu byť predmetom preskúmania súdom, krajský súd uznesením konanie zastavil (§250d ods. 3 O.s.p.).

Krajský súd zdôraznil, že podstatou celého súdneho sporu bolo to, aby žalobca dosiahol na základe ním podaných odvolaní voči dodatočným platobným výmerom ich vecné preskúmanie zo strany odvolacieho orgánu - Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky. Tento cieľ žalobca v konečnom dôsledku dosiahol v plnej miere, keď žalovaný opätovne pristúpil k doručovaniu dodatočných platobných výmerov žalobcovi, následne sa žalobca voči nim odvolal a žalovaný v rámci procesného postupu odvolania žalobcu postúpil odvolaciu orgánu, ktorý tieto dodatočné platobné výmery zrušil. Na základe uvedených skutočností bolo procesnou povinnosťou žalobcu zobrať správne žaloby späť, čím by si zabezpečil priznanie náhrady trov konania, keďže žaloby by boli vzaté späť pre správanie žalovaného a v čase podania boli podané dôvodne. Keďže žalobca naďalej trval na podaných žalobách, bolo naňho potrebné hľadieť ako na účastníka, ktorý nemal v konaní úspech, keď konanie bolo zastavené z dôvodu, že smerovalo proti rozhodnutiam, ktoré nemôžu byť predmetom súdneho prieskumu.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či je správny záver krajského súdu, keď žalobcovi nebola priznaná náhrada trov konania z dôvodu zastavenia konania.

Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov obsahuje dve, resp. tri ustanovenia o spôsobe rozhodnutia o trovách konania v prípade jeho zastavenia. Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené. Toto ustanovenie má všeobecný charakter a upravuje rozhodovanie súdu o náhrade trov konania pri zastavení konania z objektívnych dôvodov.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy; ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný

dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) OSP je len subsidiárne k ustanoveniu § 146 ods. 2 O.s.p.. Vyplyva to z logického a gramatického výkladu oboch ustanovení. Kým ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) je všeobecným ustanovením pre náhradu trov konania pri zastavení konania bez bližšej špecifikácie, ustanovenie § 146 ods. 2 upravuje prípady zavineného zastavenia konania - zastavenie konania zo subjektívnych príčin. Druhá veta tohto ustanovenia je ešte viac špecifikovaná a uplatňuje sa len pre prípady zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu, ktoré zaviniel odporca.

Vzhlľadom na vzájomný vzťah týchto dvoch ustanovení je pri určovaní povinnosti účastníka nahradit' trovy konania relevantné a potrebné rozlišovať, z akého dôvodu a na základe akých okolností došlo k zastaveniu konania a na tomto základe aj zväžiť aplikáciu toho - ktorého ustanovenia pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

Z predloženého spisu vyplýva, že žalobca podaním zo 7. augusta 2015, doručeným krajskému súdu 10. augusta 2015, označeným ako „Výzva súdu zo dňa 30.7.2015 - odpoveď“ oznámil krajskému súdu, že trvá na podanej žalobe, nakoľko mu rozhodnutia, ktorými by žalovaný zrušil alebo zmenil prvostupňové rozhodnutie neboli doručené. Krajský súd sa uvedeným podaním nezaoberal a o náhrade trov konania rozhodol v súlade s § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., keďže predmet súdneho prieskumu nebol spôsobilý.

Najvyšší súd dospel k záveru zhodnému s odvolacou námietkou žalobcu, že bez disponovania autoritatívnym rozhodnutím, ktoré by jednoznačne vyjasňovalo žalovaným nastolený stav, mohla byť žalobcovi privedená ujma na jeho právach.

Bude úlohou krajského súdu zistiť, či žalobca mal vedomosť o zrušení predmetných platobných výmerov v čase predmetného rozhodnutia krajského súdu. Ak áno, je potrebné zohľadniť skutočnosť, že v úkonoch do času pojednávania išlo o nevyhnutne vynaložené náklady, čo priznáva aj samotný krajský súd. Ak žalobca nemal vedomosť o zrušení platobných výmerov, je potrebné mu priznať právo na náhradu trov konania v zmysle jeho odvolania, keďže išlo o účelne vynaložené náklady.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací z uvedených dôvodov uznesenie krajského súdu v napadnutej časti podľa § 250ja ods. 2 a § 221 ods. 1 písm. h) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.